

خودمراقبتی در سندروم نفروتیک

- در خصوص رژیم غذایی با پزشک مشورت کنید و در صورت صلاح‌دید وی به متخصص تغذیه مراجعه کنید.
- کودک مبتلا به سندروم نفروتیک غالباً بی اشتها بوده که به علت ضعف عمومی و تورم سیستم گوارشی می‌باشد در نتیجه وادار کردن کودک به مصرف غذا و انرژی کافی در پیشگیری از سوء تغذیه موثر است. غذا خوردن به مقادیر کم و مکرر باید صورت گیرد.
- غذا باید کم نمک و کم چرب باشد. از مواد غذایی شور و دارای سدیم بالا مانند چیپس، پفک، سوسیس و کالباس، زیتون، خیار شور، سسها، رب‌های آماده، ماهی شور و دودی، چوب شور، آب گوشت و سبزیجات آماده استفاده نکنید.
- افزایش دریافت پروتئین (گوشت و...) رژیم غذایی تنها زمانی که میزان دفع پروتئین از ادرار زیاد باشد ضرورت دارد ولی در حد نرمال مصرف گردد.
- از یک رژیم غذایی سالم شامل میوه‌ها، سبزی‌ها، غلات کامل و غذاهای کم چربی پیروی کنید.
- در ماههای اول درمان با مشورت پزشک فعالیت خود را کاهش دهید. از تحرک بیش از حد اجتناب کرده و خود را زیاد خسته نکنید. (ولی ورزش مناسب را داشته باشید).
- خواب شبانه را افزایش داده و در طی روز نیز زمان هایی را برای استراحت در نظر بگیرید.
- اگر مجبور به استراحت در بستر هستید، به منظور پیشگیری از لخته شدن خون در وریدهای اندام تحتانی، ساق پا را به طور مکرر خم و راست کنید.
- در صورتی که وضعیت کلیه رو به بہبودی است و پزشک اجازه می‌دهد هر چه سریع‌تر فعالیت خود را شروع کنید.
- فعالیت‌هایی مانند حمام کردن و لباس پوشیدن و قدم زدن به مدت کوتاه را بتدربیح شروع کرده و برای جلوگیری از خستگی زیاد در فواصل لازم استراحت کنید.
- پوست بدن ممکن است خشک بوده و در اثر ورم، مستعد شکنندگی شود، بنابراین مراقبت دقیق از پوست اهمیت دارد. ماساژ بر جستگیهای استخوانی، تغییر وضعیت مکرر و پهلو به پهلو شدن در زمان استراحت در بستر و استحمام با آب سرد، استفاده از کرم‌ها و مرطوب کننده‌ها موجبات راحتی بیمار را تأمین کرده و از شکنندگی پوست جلوگیری می‌کند.
- تهیه پوشک نسبتاً گشاد از تحریک پوستی پیشگیری می‌کند.
- اندازه گیری و ثبت دقیق و وزانه وزن توصیه می‌شود. مقدار مایعات مصرفی و ادرار دفعی خود را در هر روز اندازه گیری کنند. مقادیر اندازه گیری شده باید ثبت گردد و هنگام مراجعته به پزشک با وی در میان گذاشته شود. در مورد مسافت‌های هوایی با پزشک معالج خود مشورت کنید.
- اعضای خانواده را از شرایط خود آگاه کنید، آنها به درمان شما کمک کرده و حمایت روانی شما را تأمین می‌کنند.
- مواد معدنی و ویتامینهای تكمیلی مثل ویتامین D، کلسیم و آهن که بر طبق ضرورت داده می‌شود.
- در صورتی که کورتون دریافت می‌کنید از حضور در مکان‌های شلوغ و پر جمعیت و تماس با افراد مبتلا به بیماری‌های عفونی خودداری کنید.
- از قرار گرفتن پوست در معرض سرما یا گرما جلوگیری کنید.
- مراقبت در منزل زمانی صورت می‌گیرد که پروتئین ادرار تا حد قابل قبولی کاهش یافته باشد.
- به دلیل عود بیماری و وجود عوارض و سیر بهبودی خاص این بیماری، مراقبت‌های طولانی مدت ضروری است.
- حمایت والدین در مرحله حاد بیماری به دلیل بروز افسردگی و گوش‌گیری در کودک مبتلا لازم و ضروری است.

- مصرف دقیق دارو و آزمایش دوره‌ای ادارار از نظر وجود پرتوئین و بررسی علائم اولیه لازم است.
- در صورت مشاهده علائم عود بیماری مانند ورم در اطراف چشم، بی اشتهایی، خستگی، تحریک پذیری، تب و لرز (عفونت) و تنگی نفس و بروز علایم جدید نگران کننده به پزشک یا بیمارستان مراجعه کنید.